

Van waarden naar daden - verslag van het tweede 'policy lab' van project Bloesem

Het zonnige weer brengt goede moed met zich mee in Moerwijk voor de tweede 'policy lab' van project Bloesem. Er zijn zowel bekenden als nieuwe gezichten aanwezig en de sfeer is gemoedelijk wanneer dagvoorzitter Mireille Bruin de middag aftrapt. De waarden van 'vertrouwen', 'betrouwbaarheid', 'erkennen', 'gelijkwaardigheid' en 'daadkracht' zijn, door degenen die bij het eerste policy lab waren, niet alleen bijgebleven, maar ook al in de praktijk toegepast. "Ik merk echt dat het goed is om met elkaar te connecten", vertelt een professional, "je weet nooit waar het goed voor is."

Door: Marie Voerman

Ook de bekende problemen in samenwerken in de wijk komen opnieuw ter sprake. Zo vertellen bewoners over verwarring bij wie zij terecht kunnen, gebrek aan vertrouwen dat ze mee mogen denken en dat er daadwerkelijk iets gebeurt met hun ideeën – de verhalen klinken de aanwezigen bekend aan de oren. "Daarom is actie ook zo belangrijk", benadrukt Mireille, "we hebben vandaag onze middag hiervoor vrij gemaakt, maar denk dus ook goed na: wat neem ik mee in mijn werk? We gaan dit samen moeten doen."

Durven te vragen

'Samen doen' staat dan ook centraal vandaag. Net als tijdens de vorige bijeenkomst, gaan de aanwezigen in vier groepen met elkaar in gesprek over 'verbintenis'. Naar het vorige policy lab zijn de betrokken bewoners samen met andere 'community leaders' (bewoners die werken aan initiatieven in de wijk en/of deze zelf trekken) aan de slag gegaan met de belangrijke waarden voor samenwerken. Als bewoners mogen kiezen, hoe zouden zij dan willen samenwerken?

Het doel van de dag is om praktisch te reflecteren op de verbintenis en gezamenlijk te kijken wat mogelijk is, en wat eventueel veranderd moet worden. En te werken aan een document met (gedrags)regels die de samenwerking tussen bewoners en ambtenaren, professionals en bestuurders kan ondersteunen. Wat deze bijeenkomst anders maakt? De professionals, ambtenaren en bestuurders mogen in de eerste ronde alleen vragen stellen en bezwaren opschrijven.

“Onthoudt om te vertragen en goed te luisteren naar elkaar”, herinnert Mireille de aanwezigen. De volgende uren zijn gevuld met uitgebreid overleg in goede sfeer. Zo vraagt een ambtenaar aan een bewoner wat bedoeld wordt met ‘het niet overnemen van projecten’. “Het moet niet gekaapt worden”, stelt de bewoonster aan de

tafel. Wanneer de anderen aan de tafel vragen wat kapen eigenlijk betekent, breidt zij uit: “Als de gemeente of een andere instantie een bewonersinitiatief overneemt en er een eigen logo op plakt, dan verliest het de connectie met de bewoners. En wordt niet erkend dat de bewoners het initiatief hebben gestart.”

Het stellen van de ‘wat is’- en ‘waarom’-vragen blijkt erg goed te bevalen en een goede les te zijn. Door verduidelijking en uitbreiding te vragen, ontstaat wederzijds meer begrip en worden goede en belangrijke gesprekken gevoerd.

Ideeën omzetten naar actie

Nadat er meer algemeen begrip is over de verbintenis, is het tijd om praktisch te kijken naar wat mogelijk is. Zo benoemt een professional dat zij niet altijd kan beloven direct te reageren. Vervolgens zoeken de deelnemers aan tafel samen naar een oplossing of compromis. Zo wordt bij het genoemde probleem bijvoorbeeld voorgesteld om vooraf heldere afspraken te maken over de termijn waarbinnen contact wordt opgenomen. Iedereen lijkt sterk gemotiveerd om samen een werkbaar middenweg te vinden. Ook tijdens dit onderdeel worden volop vragen gesteld en wordt gezamenlijk verkend welke knelpunten mogelijk kunnen optreden.

De gesprekken lopen dusdanig goed, dat het voor iedereen even schakelen is om weer plenair te reflecteren. “Dat is een goed teken”, benadrukt Mireille. Gezamenlijk benoemen de aanwezigen de belangrijkste reflecties en compromissen. Over het algemeen blijkt de consensus dat dit document een goede gespreksstarter is, maar dat het vooral belangrijk is om in elk geval specifiek te kijken naar welke afspraken gemaakt moeten worden. Het opschrijven wordt wel benadrukt als belangrijk. Hoewel sommige aanwezigen aangeven dat het voorstel van een ‘contract’ juist een drempel kan vormen in de samenwerking en wantrouwen kan oproepen, zijn de meesten het erover eens dat het maken en vastleggen van duidelijke afspraken een effectieve manier is om naleving te bevorderen.

‘Steentje bijdragen’

Als afsluiting worden de aanwezigen uitgenodigd om naar voren te komen, een steentje van project Bloesem te pakken en te delen wat zij meenemen. Veel aanwezigen noemen in hun reflectie dat zij vooral meer begrip hebben. Door het gesprek te voeren, vragen te stellen en de perspectieven van de andere partijen te kunnen horen, is er meer duidelijkheid over wat er ongemerkt mis kan gaan en hoe het beter kan. Betere communicatie en betere gesprekken voeren, is voor velen een actiepoint.

“Dat zoveel mensen het zo belangrijk vinden om samen te werken, geeft me een warm gevoel”, benoemt een aanwezige bij haar reflectie, “en ik denk dat het echt wel goed moet komen als we dit zo gaan doen.” Een andere aanwezige vraagt of er een naslagwerk komt zodat zij deze kan delen met haar collega's. Mireille benadrukt dat dit naslagwerk er zeker zal komen. Ook vertelt zij dat deze bijeenkomst zeker niet de laatste zal zijn vanuit project Bloesem.

Van woorden naar daden: in Moerwijk bloeit iets moois

De gesprekken tijdens deze tweede bijeenkomst waren soms confronterend, vaak verhelderend en vooral waardevol. In een wijk waar mensen elkaar niet altijd vanzelf weten te vinden, werd vandaag opnieuw duidelijk hoeveel behoefte er is aan openheid, respect en samenwerking. Door met aandacht te luisteren en ruimte te geven aan verschillende perspectieven, ontstond meer ruimte voor wederzijds begrip. Dat bleek vaak al een eerste stap richting verandering. Project Bloesem laat zien dat samenwerking begint bij ruimte voor dialoog: bij vragen durven stellen, bij uitleg vragen in plaats van aannames doen, en bij het erkennen van ieders betrokkenheid. Wat vandaag is gedeeld, besproken en vastgelegd, is meer dan papier, het vormt een basis waarop hopelijk verder gebouwd kan worden. En zolang al deze mensen bereid zijn om samen te blijven zoeken naar wat werkt, is de basis voor een bloeiende samenwerking daar!